

Koetukset kristityn elämässä

Jaak. 1:1-4

1. *Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa.*

2. *Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun jouduitte monenlaisiin koetuksiin.*

3. *Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.*

4. *Kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette millään tavoin vajaita.*

Uusi saarnasarja

Millaisia kiusauksia sinä koit ennen kuin tulit uskoon, entä millaisia uskoon tultuasi ja myöhemmässä uskon elämässäsi?

Tänään aloitamme uuden saarnasarjan Jaakobin kirjeestä. Siksi ennen kuin menemme kysymykseen kiusauksista ja koettelemuksista, tarkastelemme joitakin yleisiä asioita kirjoittajaan ja kirjeen kirjoitusajankohtaan sekä taustalla olevaan tilanteeseen.

Jaakobin kirjeen johdantoa

Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa. (1)

Paavali nimitti Jaakobia "Herran veljeksi" (Gal. 1:19). Jaakob oli siis yksi Jeesuksen velipuolista, Joosefin ja Marian pojista (Matt.13:55). Hän on eri henkilö kuin Jeesuksen opetuslapsi Jaakob, joka kärsi marttyyrikuoleman vuonna 44 (Ap.t. 12). Paavalin mukaan Jaakob kuului Jerusalemin seurakunnan "pylväisiin" (Gal.2:9). Vuonna 49 Jerusalemissa pidetyssä apostolien ja vanhinten kokouksessa Jaakob esitti ratkaisun, joka tuli sen päätökseksi (Ap.t.15:13-21). Tultuaan vuonna 57 Jerusalemiin Paavali, Luukas ym. menivät Jaakobin luo, jonne kokoontuivat myös kaikki seurakunnan vanhimmat (Ap.t.21:18). Tästä päätellen, ja myös vanhan perimätiedon mukaan, Jaakob oli Jerusalemin seurakunnan johtava vanhin. Vanhan kirkon ajoista asti tätä "Jaakob vanhurskasta" on pidetty Jaakobin kirjeen laatijana.

Jeesuksen veli Jaakob kuoli marttyyrinä v. 62. Maaherra Festuksen odottamattoman kuoleman jälkeen ylimmäinen pappi Hannas (Ananus) II käytti hyväkseen tilaisuutta ja Suuren neuvoston kanssa tuomitsi Jaakobin kuolemaan. Hänet syöstiin alas kaupungin muurilta ja sitten nuijittiin kuoliaaksi. Tämä herätti paljon paheksumista, ja alikuningas Agrippa II erotti sen johdosta Hannaan virastaan. Saavuttuaan Palestiinaan uusi roomalainen maaherra Albinus nuhteli Hannasta ankarasti tämän "oikeusmurhan" johdosta.

Jaakob puhuu kirjeessään itsestään Jumalan ja Kristuksen palvelijana, mainitsematta sukulaisuuttaan Jeesuksen kanssa. Vaatimattomuuden ohella tämä johtui siitä, että luonnollinen sukulaisuus Jeesuksen kanssa ei antanut hänelle etusijaa muiden kristittyjen rinnalla. Hän ei myöskään puhu itsestään Jerusalemin seurakunnan johtavana vanhimpana. Hänen arvovaltansa oli siinä määrin tunnettu ja tunnustettu, että hänen ei tarvinnut sitä korostaa.

Jaakobin kirjeessä ei ole viittaustakaan ristiriitaan lakihenkisen juutalaiskristillisyyden ja aitoa kristillisyyttä edustavien johtajien (Pietarin, Paavalin, Johanneksen ym.) välillä. Tästä päätellen se on laadittu ennen tätä vuonna 48/49 kriisiksi puhjennutta ristiriitaa. Tällaisenaan (erityisesti osuutta Jaak.2:18-26) sitä ei olisi voitu kirjoittaa sanotun ristiriidan aikana eikä sen jälkeen, kun Paavalin Galatalais- ja Roomalaiskirjeet olivat levinneet seurakuntiin. Se on nähtävästi laadittu 40-luvun puolivälin tienoissa.

Kun Paavali ja Barnabas v. 46 kävivät Jerusalemissa, heillä oli ehyt yhteys Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin, "Herran veljen", kanssa, vaikkakin ristiriita lakihenkisen juutalaiskristittyjen eli judaistien kanssa silloin jo oli olemassa (Gal.2:1-10). Myös apostolien ja vanhinten kokouksessa vuonna 49 Paavali ja Jaakob edustivat samaa käsitystä suhteissa judaisteihin (Ap.t.15:1-29). Tämä kaikki osoittaa, että Jaakob ei kirjoittanut (2:21-25) Paavalin vanhurskauttamisoppia vastaan, eikä Paavali Jaakobia vastaan. He olivat perustavasti yksimielisiä kysymyksessä vanhurskauttamisen ja uskon hedelminä tulevien kuuliaisuuden ja rakkauden tekojen suhteista.

Jeesus asetti apostolit ylösnousemuksensa todistajiksi ja niiksi, joille Hän Pyhän Hengen kautta antoi Uuden testamentin täydellisen, riittävän ja lopullisen ilmoituksen. Pyhä Henki johti heidät "kaikkeen totuuteen". Kaikilla Uuden testamentin kirjoitukset ovat apostolisia myös ne, joita apostolit eivät itse kirjoittaneet (kuten Luukaan evankeliumi, Apostolien teot, Heprealaiskirje ja Jaakobin kirje). Se tarkoittaa sitä, että elossa olleet apostolit antoivat niille tunnustuksen. Apostolien teot ja Paavalin kirjeet osoittavat, miten läheinen suhde Jaakobilla oli apostolien kanssa.

Jaakobin kirjeen erityistuntemerkki on siinä, että se käsittelee hyvin paljon niitä asioita, joista Jeesus puhui vuorisaarnassaan. Sitä voitaisiinkin pitää eräänlaisena Vuorisaarnan sovelluskirjeenä sen hetkisessä juutalaiskristittyjen tilanteessa noin 15 vuotta alkuseurakunnan syntymisen jälkeen.

Kirjeen saajat

Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa. (1)

Jaakob kirjoitti kirjeensä juutalaiskristityille, jotka asuivat hajaannuksessa eli diasporassa eri puolilla Rooman ja Persian valtakuntia. Alkuseurakunta syntyi helluntaijuhlan aikana Jerusalemissa. Juhliin oli kokoontunut suuri joukko eri puolilla hajaannuksessa eläviä juutalaisia. Heitä lueteltiin muun muassa näin:

Me parthialaiset, meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiasa, Juudeassa, Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa, Frygiassa, Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella, me täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, kreetalaiset ja arabialaiset - me kaikki kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suurista teoista." (Ap.t. 2:9-11)

Näistä eri maista tulleitten juutalaisten joukosta kääntyi monia Herran puoleen ja tuli uskoon. Palattuaan asuinpaikoilleen he kertoivat evankeliumia pää ja perustivat paikallisia seurakuntia, jotka olivat aluksi enimmäkseen juutalaisista muodostuneita. Näille seurakunnille Jaakob lähetti kirjeensä saatuaan kuulla niiden hengellisistä taisteluista ja kiusauksista.

Diasporassa asuvat uskoon tulleet juutalaiset toimivat merkittävässä roolissa, kun näky ei-juutalaisten saavuttamisesta evankeliumilla kirkastui heille. Heistä löytyi uusien seurakuntiin johtajia, jotka tunsivat entuudestaan Vanhan testamentin kirjoitukset. Koska he asuivat vähemmistönä kulttuuriensa keskellä, heistä löytyi niitä, jotka Paavalin tavoin kykenivät ymmärtämään paikallista väestöä ja jakaa heille evankeliumia ymmärrettävällä tavalla.

Kiusaukset

Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte monenlaisiin koetuksiin (kiusauksiin).
(2) Kreikan kielen sana voidaan kääntää sekä sanoilla koetus että kiusaus, vaikka suomen kielessä niillä on eri vivahde. Ulkoinen koettelemus aiheuttaa usein myös sisäisiä kiusauksia. Toisaalta myös voimakkaiden kiusausten kohtaaminen sellaiseenaan muodostuu myös koettelemukseksi.

Kiusaukset eivät ole vielä syntiä, vaikka ne ovatkin erittäin vaarallisia. Kokemukselta tiedämme, että kiusaukseen lankeaminen on kovin helppoa, mutta kiusausten vastustaminen usein varsin työlästä. Jeesustakin kiusattiin, mutta Hän ei langennut yhteenkään kiusaukseen. Kun Jeesus pääsee hallitsemaan meidän sydäntämme, Hänen avullaan meidän on mahdollista vastustaa ja myös voittaa kiusauksia.

Kaikkien ihmisten kiusaukset

Jumalan yleisen ilmoituksen perusteella jokainen ihminen tietää omantunnon toiminnasta, sikäli kuin ei ole täysin paadutettu, mikä on oikeaa ja väärää. Koska omallatunnolla ei ole kykyä antaa voimaa oikeaan elämään, ihminen joutuu enemmän tai vähemmän omantuntonsa tuomitsemaksi. Hän tietää tekevänsä väärin ja tietää olevansa syyllinen. Syyllisyyden tunne on kuitenkin yksi raskaimmista kokemuksistamme, siksi moni yrittää paaduttaa sydämensä ja toisten syyllistämistä pidetään erityisen pahana asiana.

Omatunto toimii kuitenkin jo ennen vääriä tekoja tai laiminlyöntejä. Kohdatessamme kiusauksen se kertoo jo, miten tulisi menetellä. Siksi kaikilla ihmisillä on kiusauksia, niin uskovilla kuin epäuskoisillakin. Koska niiden lähde on usein oma liha eli taipumuksemme toimia omien himojemme mukaan, molemmilla ihmisryhmillä on samantaisia kiusauksia. Mutta uskovilla on sen lisäksi myös erityisiä kiusauksia, joiden lähde on syntisen luonnon lisäksi maailma ja Sielunvihollinen.

Yhteisiä kiusauksia ovat halu varastaa toisen omaa, kiusaus ylpeillä, valehdella, seksuaaliset kiusaukset, koston halu, kiusaus katkeroitua, masentua ja joutua epätoivoon, riippuvuuksien houkutukset, kiusaus epäaitouteen jne. Yleensä kiusaukset tuntuvat sitä suuremmilta mitä vaikeammassa tilanteessa olemme tai silloin, kun olemme fyysisesti tai henkisesti väsyneitä ja heikoilla. Toisaalta on täysin selvää, että kiusaukset eivät ole pohjimmiltaan kiinni ulkoisista olosuhteista, sillä ensimmäiset ihmiset Aadam ja Eeva lankesivat syntiin täydellisissä paratiisin olosuhteissa. Päin vastoin Jeesus kohtasi rajut kiusaukset äärimmäisissä olosuhteissa erämaan yksinäisyydessä 40 vuorokauden paaston jälkeen.

Kiusausten lähteet

Mutta mistä nuo kiusaukset oikein ovat kotoisin? Joskus kun kävelee keskellä kirkasta päivää tiellä, päähän lyö yhtäkkiä viettelevä ja houkutteleva ajatus ja joutuu todella taistelemaan sitä vastaan. Raamattu osoittaa, että kiusauksia tulee monella

tavalla, mutta kaikkien niiden viimeinen lähde on Saatana, jonka yksi nimistä onkin nimenomaan Kiusaaja.

Kiusaaja, Sielunvihollinen, on mestarillinen valheiden keksijä. Se yrittää syöttää meille mitä merkillisimpiä vääriä ja pahoja ajatuksia. Sinä et voi millään estää kiusauksia tulemasta, noita variksen kaltaisia lintuja lentämästä pääsi yli, mutta voit estää niitä tekemästä pesää pääsi päälle. Vasta sitten kiusaava ajatus muuttuu synniksi, kun sinä hyväksyt sen ja alat suosia sitä sydämässäsi.

Kiusaukset tarttuvat helposti juuri sellaisiin asioihin, joista me pidämme ja jotka me välttämättä haluaisimme itsellemme. Silloin on kysymys meissä asuvien himojen aiheuttamista kiusauksista.

Mutta kiusaukset tulevat usein myös toisten ihmisten välityksellä. Kun esimerkiksi joku tekee meitä kohtaan väärin, joudumme aina kiusaukseen vastata pahaan pahalla. Vain kiusaukset voittaneen Herran voimalla voimme vastata vääryyteen hyvyydellä ja oikeudenmukaisuudella.

Uskovan vaarallisimmat kiusaukset

Kaikki kiusaukset ovat vaarallisia, koska niihin lankeaminen on syntiä pyhää Jumalaa ja rakastavaa Isää vastaan. Synti erottaa Jumalasta ja ihmisistä ja tuottaa lopulta ihmisille tuomion ja tuhon. Mutta on olemassa erityisen vaarallisia kiusauksia.

Eräs vaarallisimmista kiusauksista tulee silloin, kun me olemme johonkin aiempaan kiusaukseen langenneet ja Saatana tulee ja kuiskaa korvaamme:

”Kuule, sinä teit taas väärin ja syntiä. Tätä sinä et enää voi saada milloinkaan anteeksi. Sinä et, kuule, ole enää mikään Jumalan lapsi. Kadotukseen sinä joudut kuitenkin. Anna mennä vaan. Kun kerran olet tehnyt paha, niin voit tehdä sitä edelleen. Ei tässä asiat voi kuitenkaan enää tämän huonommaksi kuitenkaan mennä.”

Tämä kiusaus on erittäin vaarallinen siksi, että moni uskoo tuon valheen ja joutuu synnin teille ja epätoivoon. Mutta se on suuri valhe, jota vastaan saamme panna evankeliumin totuuden siitä, että jokainen katuva saa kaikki syntinsä anteeksi, kun hän turvaa Jeesuksen uhrivereen.

Jumalan rakkaus sinuun ei lopu silloin, kun sinä lankeat syntiin ja tekemään tai sanomaan väärin. Jumala ei kyllä hyväksy sitä, mitä teit, mutta jos sinä käännyt Hänen puoleensa ja rukoilet: ”Isä, anna minulle anteeksi tämä lankeemukseni sen tähden, että Jeesus on sen rangaistuksen minun puolestani Golgatan ristillä kärsinyt!” niin Jumala antaa sen anteeksi ja vieläpä kaikki muutkin syntisi samalla kertaa.

Kiusausten vastustamiseksi on siis tavattoman tärkeää, että pyydämme anteeksi kaikki entiset lankeemuksemme ja saamme hyvän omantunnon. Ilman hyvän omantunnon saamista kukaan ei voi kestää kiusauksissa. Jos siis sinulla on jostain selvittämättömästä asiasta paha omatunto, niin nyt on se hetki, jona meidän tulee ja jona saamme käydä selvittämään asiamme Jumalan ja ihmisten kanssa.

Jeesuksen kiusaukset

Uskovalla ihmisellä on sellaisia kiusauksia, joita maailman ihmisillä ei ole. Ne ovat pohjimmiltaan samoja, mitä Jeesus joutui erämaassa kohtaamaan.

Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi. Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli lopulta nälkä. Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi: "Jos olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi." Mutta Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.'" Sitten Paholainen vei hänet pyhään kaupunkiin, asetti hänet temppelin harjalle ja sanoi: "Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta' ja 'He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiiven.'" Jeesus sanoi hänelle: "On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'" Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos heittäydyt maahan ja kumarrat minua." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, Saatana, sillä on kirjoitettu: 'Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.'" Silloin Paholainen jätti Jeesuksen, ja hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä. (Matt. 4:1-11)

Näemme tässä Jeesuksen täydellisenä Ihmisenä, jonka synnittömyys koeteltiin kiusauksissa. Hän voitti ja osoittautui siksi viattomaksi Uhririkaritsaksi, joka saattoi käydä syntisten sijasta Golgatan ristille. Jeesuksen kiusaukset kuuluivat siis Hänen tehtävänsä valmistaa ihmisille pelastus synneistä ja lopulta myös kiusauksista. Meidän on syytä pitää mielessämme, että Jeesus kohtasi kaikki kiusaukset aitona ja todellisena Ihmisenä. Kiusaukset eivät siis olleet Herralle vain näennäisiä vaan todellisia. Jeesus on se Toinen tai Viimeinen Adam, jossa Jumalan tarkoittama ihmisyyys ilmestyi.

Meidän kohtaamamme kiusaukset tulevat aivan samoilla alueilla kuin Jeesuksen. Fyysiset tarpeet, hengellinen Jumalan lapseus ja tehtävä Jumalan evankeliumin levittäjänä ovat ne kolme aluetta, joilla kiivaimmat taistelumme käydään.

Ensimmäinen kiusaus

Ensimmäisessä kiusauksessa näemme, että oli Ihminen, joka kykeni paastoamaan pitkään, mutta lopulta Hänellekin tuli nälkä. Hän oli tässä kohden samanlainen kuin kaikki muutkin ihmiset. Ruumiillisuus kuuluu niin syvästi Jumalan ajatuksiin ihmisestä, että ylösnousemusruumiissa saamme ikuisen ruumiillisuuden, joka on tosin jostain aivan muuta kuin nykyinen, mutta silti aitoa ruumiillisuutta.

Mikä oli siis Jeesuksen kohtaama kiusaus? Siinä oli kysymys siitä, että Vihollinen ikään kuin sanoi:

"Käytä nyt toki Jumalan Pojan asemaasi hyväksesi, muta kiviä leiviksi ja tyydytä fyysinen tarpeesi. Toimi omaksi hyväksesi. Osoita Lapseutesi itsenäisyydelläsi!"

Jeesus vastasi:

"On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.'"

Se sisälsi ajatuksen: "Nälkä ei ollut väärin. Leipä ei ollut sopimaton asia. Mutta on parempi olla nälkäinen kuin tulla ravituksi kysymättä Jumalan tahtoa. En voi käyttää hengellistä olemustani tyydyttääkseni aineelliset tarpeeni riippumattomana Isän tahdosta. Minun Lapseuteni olemushan on kuuliaisuudessa ja alamaisuudessa Isälle. Koska Pyhä Henki toi minut näihin olosuhteisiin ja Isä katsoi nälkäni tarpeelliseksi,

en halua muuttaa mitään Jumalan asettamista olosuhteista. En elä ainoastaan leivästä, vaan myös jokaisesta sanasta, joka tulee Herran suusta."

Näin Jeesus saavutti voiton ensimmäisessä kiusauksestaan fyysisen alueella.

Toinen kiusaus

Toisessa kiusauksessa oli kysymys ihmisen hengellisestä ulottuvuudesta, jossa on kysymys hänen suhteestaan Jumalaan. Jos ensimmäisessä kiusauksessa Saatana pyrki turmelemaan Jeesuksen ruumiin, ilmaisuvälineen, nyt oli kysymys varsinaisen olemuksen kimppuun hyökkäämisestä. Kiusaaja ampui seuraavan nuolensa: *"Jos Sinä olet Jumalan Poika..."*

Ehdotus sisälsi sen, että Jeesuksen olisi pitänyt uskaltaa antaa sankarillinen ja näyttävä osoitus siitä, että Hän oli hengellisesti täydellinen. Vihollinen ikään kuin sanoi:

"Vastauksessasi ensimmäiseen ehdotukseesi osoitit, millaisessa suhteessa olet Jumalaan. Osoitit luottavasi Häneen. Jos asia on todellakin niin, niin näytä, että uskalat tuon uskosi ja luottamuksesi varassa toimia. Tee jotain sankarillista, suurenmoista. Näytä, että todella luostat Jumalaan heittäytymällä temppelin harjalta alas."

Sillä hetkellä, kun ihminen alkaa kiusata Jumalaa, koettelemaan luottamustaan, hän osoittaa sillä, ettei hän enää luota. Kun ihminen alkaa kysellä rakkauden osoituksia, hän osoittaa sillä, ettei hän enää luota toisen rakkauteen. Täysi luottamus on hiljais- ta ja se jaksaa odottaa.

Jeesuksen vastaus sisälsi ajatuksen:

"Minun luottamukseni on niin täydellistä, että minun ei tarvitse tehdä mitään sankarillista todistaakseni sen. Älä kiusaa Herraa." Hän kieltäytyi tekemästä mitään sensaatiomaista.

Tehtävään kutsuttu ihminen

Kolmannessa kiusauksessa näemme, että Jeesus ihmisenä on olemassa päämäärää varten. Hän on syntynyt palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi ihmiskunnan edestä. Hänen olemuksensa oli varustettu palvelua varten. Hän tiesi, että todellinen palvelu on mahdollista vain sikäli, kuin ihminen samalla palvoo Jumalaa. *"Herraa, sinun Jumalaasi, sinun on kumarrettava ja häntä ainoaa palveltava."*

Kolmas kiusaus

Lopuksi kiusaus eteni Jeesuksen tehtävään. Sen pyrkimyksenä oli estää Jeesusta toteuttamasta tehtävänsä. Jeesus paloi halusta lähteä palvelutehtävänsä. Siihen Kiusaaja tuli ja hyökkäsi uudelleen:

"Niin, Sinä olet voittanut, olet kestänyt koetuksen Jumalan välineenä. Mutta nyt edessäsi on tehtäväsi. Tässä ovat kaikki maailman valtakunnat. Olet tullut saadaksesi kuninkuuden niissä. Anna minulle pienen hetken palvontaa, ja luovun vallasta Sinun hyväksesi." Mikä vale tuo olikaan!

Kuvitteliko Saatana todellakin kykenevänsä pettämään Totuuden Ruhtinaan tällä tavalla? Saatana on valheen isä eikä hän liene koskaan valehdellut niin suoraan kuin tässä kiusauksessa: "Annan sinulle valtakunnat!" Ikinä hän ei olisi valtaansa Jeesukselle luovuttanut.

Kiusauksen varsinainen olemus oli siinä, että Jeesus ei vain nähnyt kaikkien valtakuntien loistoa, vaan myös sen hirvittävän syvän pahuuden ja pimeyden vallan, jossa ne olivat. Jeesus oli suostunut siihen, että nämä valtakunnat voitettaisiin ja se voisi tapahtua vain kärsimyksen ja kuoleman tiellä. Viettelijä yritti vääntää Jeesuksen valitsemaan tavoitteen saavuttamiseksi helpomman tien kuin Golgatan tie tulisi olemaan. Arvovaltaisesti Jeesus vastasi:

"Mene pois, Saatana! On kirjoitettu: 'Herraa, sinun Jumalaasi, sinun on kumarrettava ja häntä ainoaa palveltava'."

Tällä Jeesus tarkoitti, että Hänen tehtävänsä suorittamiseen tarvittava voima olisi taattu Jumalan hallinnan alaisuudessa. Pysymällä Jumalalle alamaisena Hän tulisi voittamaan valtakunnat itselleen. Saan ne Jumalalta - en Saatanalta, ja teen sen Jumalan tahtomalla tavalla.

Jeesuksen voittoisiin sanoihin: *"Mene pois, Saatana!"* sisältyi profetia. "Sinä lupaat valtakunnat kumarrusta vastaan, minä saan ne ajamalla sinut ulos."

Jeesuksen voitto

Jeesuksen saavuttama voitto kiusauksista ja Kiusaajasta tapahtui inhimillisen elämän tasolla. Jokaiseen Saatanan hyökkäykseen Hän vastasi kuin Ihminen, mutta Jumalan sanalla. Tässä taistelussa Hän oli "orjan muodossa" eikä käyttänyt jumalallista valtaansa. Jumalan laki, jota Hän lainasi oli laki ihmisiä varten. Olemalla kuuliainen laille inhimillisen luontonsa puolesta Hän voitti kiusaukset. Jokaisella ihmisellä, joka elää yhteydessä Jumalaan ja on kuuliainen Jumalan sanalle, on mahdollisuus saada voitto kiusausten keskellä.

Mutta toisaalta meille on suuri lohdutus, että Jeesuksen voitto ei rajoittunut vain Ihmisen voitoksi. Se, että Saatana jätti Jeesuksen, täyttää sydämemme toivolla ja ilolla, sillä siihen sisältyi lupaus:

"Jeesus tulisi ristien tiellä tekemään tyhjäksi Perkeleen teot."

Ylösnousseen Jeesuksen kanssa on Jumalan lapsen mahdollista tänään voittaa kiusauksia. Meidän kohtaamamme kiusaukset ovat "ihmismittaisia" ja salliessaan ne, Jumalan valmistaa myös pääsyn niistä:

"Teitä on kohdannut vain inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne. Salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää." (1.Kor. 10:13)

Emme voi koskaan puolustaa lankeemusiämme sanomalla: "Kiusaus oli liian suuri?" Kun kiusausten Voittaja saa hallita sinua, sinun ei tarvitsisi langeta.

Mutta kiitos Herran, sama Herra on myös syntien anteeksi Antaja ja suuri armosaan. Omasta syystäsi langenneenakin saat jälleen tuomita ja hylätä synnin elämässäsi ja omistaa Hänen uhriveressään kaikkien syntiesi anteeksiantamuksen.

Koetusten merkitys uskovan elämässä

Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette millään tavoin vajaita. (3-4)

Koetukset ja kiusaukset eivät tulleet Jeesuksen elämään olosuhteiden pakosta. Yhtä vähän ne tulevat uskovan elämään ulkopuolella Jumalan hallintavallan silloin-

kin, kun niiden aiheuttajina saattavat olla uskovia vihaavat ihmiset tai jopa vainot. Antaessaan niiden tulla omiensa elämään Jumalalla on selkeä tavoite: synnyttää aitoa pyhitystä. Pyhä Henki käyttää koettelemuksia ja kiusauksia välineenään. Uusi testamentti korostaa tätä asiaa monessa kohden.

"Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valehdellen puhuvat teistä kaikkea pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Samoinhan vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä." (Matt. 5:11-12)

Jaakob ikään kuin kaiuttaa näitä Jeesuksen sanoja.

Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhyydestään. Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu. (Hepr. 12:10-11)

Herra antaa meille rakkauden kuritusta, jonka päämäärä on pyhyys ja vanhurskauden ja rauhan hedelmä.

Emmekä ainoastaan siitä, vaan me kerskaamme myös ahdistuksista, tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, kärsivällisyys koetuksen kestämisestä ja koetuksen kestäminen toivoa. Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. (Room. 5:3-5)

Paavalin sana *kerskata* voitaisiin kääntää myös "iloitsemme suuresti". Ahdistusten keskellä ilon syy ei ole vain se, että tiedämme kenen kädestä ne tulevat, siis Herralta, ja tiedämme, mitä ne saavat aikaan, vaan se, että ahdistusten, koettelemusten ja kiusausten keskellä Pyhä Henki sydämissämme jatkuvasti vie meitä katselemaan Jumalan rakkautta, jonka kirkkaus ilmestyi Golgatan ristin tuskissa. Saamme suunnata kaikkien ahdistusten keskelläkin katseemme meidän syntimme sovittaneeseen ja kuoleman voittaneeseen Vapahtajaan.

Herran tavoitteena elämässämme on täydellisyys ja eheys, jotka ilmenevät sitten tekoina. Tiedämme hyvin, että tuo prosessi on vielä meiltä kesken, mutta sitä kohti Pyhä Henki vie omiaan:

Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. Me kaikki, jotka peittä-mättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutomme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2. Kor. 3:17-18) Ruumiin ylösnousemuksessa pääsemme sitten lopulliseen täydellisyyteen ja eheyteen. Mutta jo nyt saamme kulkea sitä kohti.

Kiusausjaksot

Uskovan kristitynkin elämässä on aikoja, joina hän joutuu taistelemaan rajusti lähes lukemattomien kiusausten kanssa, mutta on myös helpompia aikoja. Ratkaisevaa on se, että jos olet päässyt Herran yhteyteen parannuksessa ja uskossa Hänen uhriverensä armoon, niin helpompina kuin vaikeampina päivinä Herra lupaa olla kansasi voimanasi. Herra sallii meidän joutua kiusauksiin, koska Hän on valmistanut niistä myös pääsyn. Kun Hänen kanssaan voitamme Kiusaajan kavalat juonet, saamme kasvaa Hänen suuruutensa ja hyvyytensä tuntemisessa. Saamme lopulta

“elämän kruunun, voittoseppeleen”. Älä siis ihmettele, että elämäsi kuuluu koetuk-
sia. Herra itse vie sinua erämaan ja puutarhojen tietä paratiisiin.

Eiichi Ito kiusauksissa teologisessa tiedekunnassa

Vuonna 1995 pääsi 91-vuotiaana riemuitsevan seurakunnan joukkoon pastori Eiichi Ito, joka oli 15 -vuotiaana elämänsä ensimmäisessä kristillisessä kokouksessa kohdannut vapah-
tajansa ja saanut uuden elämän. Neljä vuotta myöhemmin Herra eräänä aamuna pysäytti
opiskelujaan aloittelevan Eiichin aamuvartiolla sanalla, jossa Herra avasi oman paimensy-
dämensä eksyksissä olevia ihmisiä kohtaan:

*”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että Hän lähettäisi
työmiehiä elonkorjuuseensa.”*

Yli puoli päivää Eiichi rukoili ja pyysi Herraa taivuttamaan sydämensä kuuliaisiksi tälle
Herran kutsulle lähteä kokotoimiseen evankeliumin julistustyöhön huolimatta siitä, että ul-
koisesti hänellä ei näyttänyt olevan mitään mahdollisuuksia siihen. Lopulta hän suureksi hel-
potukseen saattoi rukoilla: “Herra tapahtukoon Sinun tahtosi.” Niin hän luopui suunnitel-
mistaan lähteä lukemaan lakia ja taloustieteitä ja aloitti opinnot teologisessa tiedekunnassa.
Mutta hän joutuikin kohtaamaan yllättäviä kiusauksia. Hän itse kuvaa tapahtumia näin:

”Huhtikuussa 1925 aloitin opintoni Kobessa sijaitsevan Kanseigakuin-yliopiston teologisessa
tiedekunnassa. Sinne mennessäni en tiennyt mitään teologisista tiedekunnista. Kuvittelin
niitä taivaan kaltaisiksi paikoiksi, joihin kokoontui enkeleiden kaltaisia ihmisiä. Odotukseni
olivat siis todella suuret.

”Ikäväkseni huomasin, että teologinen tiedekunta oli hengellisesti penseä. Siellä ei esiinty-
nyt elävää rukousta eikä evankelioimistoimintaa niin kuin Kakutoon kirkossa, missä olin
saanut koulutusta. Tiedekunnan asuntolassa ei liioin pidetty tärkeänä Jumalan pelkoa ja ju-
malisuuden harjoitusta. Sen opiskelijat eivät eronneet millään tavoin muista opiskelijoista.
Koin syvän pettymyksen ja minulle tuli kiusaus jättää koko teologian opiskelu. Tämän asian
kanssa kipuilllessani ja rukoillessani Herra puhui minulle:

- Teologian opiskelu ei ole asia, joka aloitetaan tai lopetetaan hetken tunteiden varassa. On
tärkeää, että opit olemaan minun todistajani sellaisissakin oloissa, jotka eivät sinua miellytä.
Älä riipu ihmisissä. Ratkaisevaa on, että elät henkilökohtaisesti minun kasvojeni edessä ru-
koillen ja Raamattua tutkien. Näin Jumala armossaan rohkaisi minua jatkamaan teologisia
opintojani.”

Entä sinä?

Jos joudut tänään taistelemaan erityisen vaikeita kiusauksia vastaan, muista, että
Herra on kanssasi ja tekee työtään sinussa juuri noiden koetusten kautta. Suuntaa
katseesi Häneen, ristillä kärsineeseen ja ylösnousseeseen Vapahtajaasi.

Ellet vielä tunne Jeesusta, et myöskään omista voittovoimaan kiusauksissasi. Tule
siksi Hänen luokseen. Tunnusta syntisi ja pyydä Häntä elämäsi Herraksi.